

botaniske Have har den ærede Minister udtalt, at det var en uretfærdig Maade, at overføre Udgiften fra Kommunitetet til Universitetet; men da siger jeg, at hvis det er Tilfældet, saa er der Mange om at begaa denne Uretfærdighed; thi det er hele Rigsdagen og Regjeringen i de to sidste Aar, og nu skulde vi saa pludselig ved de Oplysninger, den ærede Minister gav, komme til Erkjendelse af den Uretfærdighed, der var begaaet, og med eet Slag gjøre Bod for vore Synder i de to sidste Aar. Hvis det hviler som Synd paa os, saa er det jo beiligt, at den ærede Minister giver Anledning til at gjøre Bod; men det er dog ganske besynderligt, at det er at gjøre Bod for sine Synder at tage fra en Fond, der er bestemt for uformuende Studerende, til at bygge for Staten i Almindelighed, og her for Universitetet specielt en botanisk Have til Brug for Alle og Enhver og specielt til Brug for denne Videnskabs Dyrkere. Det er mig ganske ubegribeligt, at man kunde tro, at det er at gjøre Uretfærdighed god igjen. Jeg tror ikke, at den ærede Minister kan faae os til at forstaa, at det forholder sig saaledes. Jeg tror ikke, at den ærede Minister har Ret med Hensyn til det tidligere Mindretals Stilling; thi naar Mindretallet i sin Tid foreslaar at udsætte hele Sagen, saa foreslaar det med det Samme heller ikke, at Kommunitetet skulde give Noget; men selvfølgelig, naar man er Mindretal, kjender man sin Stilling, saa er det Flertallet, der raader; og er det samme Flertal blevet staaende, som dengang indstillede dette med det ærede Medlem for Hiftede Amts 4de Valgkreds (Schjærring) som Ordfører, er det naturligt, at man er bleven paa denne Vej og havde anlagt hele den botaniske Have for Kommunitetets Midler. Det er som sagt meget naturligt. Med Hensyn til Realkolerne, har den ærede Minister erkjendt, at naar Bevillingerne bleve givne ham til de 4 Skoler, jeg har nævnt under det lærde Skolevesen, vilde han anvende dem i den Mand, som er antydet for Understøttelsen. Det opfatter jeg nu saaledes, at den ærede Minister altsaa vil stille det som Betingelse for Skolerne, at oprette de nævnte Fripladser, og jeg skal derfor tillade mig paa Udvalgets Begne at tage Forslaget under Nr. 68 tilbage.

Da Ingen optog det saaledes fravalde Forslag under Nr. 68, bortfaldt det.

Ordføreren (Berg): Det er kun disse korte Bemærkninger, jeg har at gjøre overfor den ærede Minister med Hensyn til de enkelte Punkter, hvorom der ikke synes at være fuld Forstaaelse. Der er dog endnu eet Punkt. Det er angaaende de 600 Kr. Det er yttret af den ærede Minister, at, hvis han fik disse 600 Kroners Forhøjelse, vilde det være noget Midlertidigt, indtil han fik Noget lebigt paa denne Konto.

Jeg skal, idet jeg henviser til Anmærkningerne til Finansbudgettet og den Anvendelse, der er tiltænkt de 21,600 Kr., isørigt henstille, hvorvidt man i Henseende til dette Punkt vil følge Udvalgets Flertal eller dets Mindretal. Hvis den ærede Ministers Forslag under Nr. 52 bliver vedtaget, have vi jo hans Ord for, at det kun er en midlertidig Forhøjelse, der forhaabentlig næste Aar kan forsvinde, og angaaende Forslaget under Nr. 53 skal jeg fremdeles paa Flertallets Begne udtale, at jeg ganske maa henstille til det ærede Thing, hvorvidt det vil følge den ærede Minister eller ei. Jeg personlig skal stemme med den ærede Minister.

Jagd: Naar den ærede Ordfører i Anledning af nogle Ytringer, der ere fremkomne fra mig og forskellige andre Medlemmer her i Salen, vil vindicere sig og sine Meningsfæller Retten til at anse sig selv som Videnskabens og Kunstens Beskyttere, da skal jeg bemærke, at jeg har hørt dette før, og at der har været en Tid, da jeg har tvøvet det. Jeg har ærlig og oprigtig søgt at finde, hvad han paakalder sine Beviser derfor, men det har været mig meget vanskeligt at finde dem. Den ærede Ordfører anførte, at han vilde høre Bevis for, at de ikke vare det. Denne Fordring kan han ikke stille, thi der søres ikke negative Beviser. De ærede Medlemmer maa selv ved deres Gjæringer og Afstemninger føre Bevis for, at de ere det (Stemmer: Det have vi gjort!). Det have de ikke gjort, thi naar de ville anse det for et Bevis, at der nu bevilges større Summer end tidligere til videnskabelige Formaalets Fremme, saa siger jeg, at Tidens hele Udvikling fører med sig, at de Udgifter, der anvendes i disse Retninger, nu opnaa et større Omfang end tidligere lige som andre Udgifter, saa at dette intet Bevis er, men selv om der forholdsvis er anvendt større Summer, er dette heller intet Bevis, thi Sligt lader sig ikke maale med Alen og heller ikke med Tal, men med den Mand, der gaar derigjennem. (Stemmer: Hør!) Ja, hør! men dertil vil jeg sige, at den Mand, som vi hver Dag høre komme til Orde her, ikke kan bibringe mig den Overbevisning, at Videnskab og Kunst have varme Beskyttere her i Salen. Sligt gjøres ikke med Theorier og Talemaader, og det, at flette sig Laurbærkrands ved at kalde sig selv Videnskabens Beskytter, pryder ikke. Det er fra Modpartens Side og fra de talende Kjendsgjæringers Side, at Laurbærkrandsen skal vove frem. Der foreligger ikke faadanne Kjendsgjæringer, som vi udenfor kunne se, og jeg maa gjøre opmærksom paa — jeg siger ikke mere, end hvad der kan staa sin Prøve, — at det ikke pryder, naar man selv fletter sig sine Laurbærkrands; det maa man overlade til Andre. Staa vi lige over for de sande Bærere af Videnskab og Kunst, staa vi over for de levende Be-